

Farsi - God's Peace, God's Shalom

(Sermon by Cheryl Williams for December 7th, 2025, Advent 2 – Peace –Isaiah 11:1-10, Romans 15:4-13)

به هفته دوم ظهور خوش آمدید، زمانی که خود را برای کریسمس و تمام معانی آن رویداد برای ما به عنوان مسیحی آماده می‌کنیم. به طور سنتی، هفته دوم ظهور بر صلح تمرکز دارد.

طنزآمیز است که ما فراخوانده شده‌ایم تا در مورد ایده صلح تأمل کنیم، در حالی که دنیای اطراف ما آشفته است. ما خود را مشغول آماده‌سازی‌هایمان می‌بینیم - آشپزی، مهمانی‌ها، خرید، بسته‌بندی هدایا، ملاقات با مردم. ترافیک جاده شلوغ‌تر و دیوانه‌وارتر از حالت عادی است. در این بحبوحه، ما به صلح فراخوانده شده‌ایم.

صلح. سکون. آرام. ساکت. بدون درگیری. سکوت.

صلح چیست؟ داریل کریگان در فیلم استرالیایی «قلعه» در تعطیلات در بانی دون روی ایوان جلویی ایستاده و می‌گوید «آه، چه آرامشی». آیا صلح همین است؟

جان لنون می‌خواند: «ممکن است بگویید من یک رویاپرداز هستم، اما من تنها نیستم. امیدوارم روزی به ما بپیوندید. و جهان به عنوان یک واحد زندگی خواهد کرد.»

جیمی هندریکس می‌خواند: «وقتی قدرت عشق بر عشق به قدرت غلبه کند، جهان صلح را خواهد شناخت.»

وینسنت ون گوگ می‌گوید: «حتی در طوفان هم صلح وجود دارد.»

مادر ترزا می‌گوید: «اگر صلح نداریم، به این دلیل است که فراموش کرده‌ایم که به یکدیگر تعلق داریم.»

آلبرت انیشتین می‌گوید: «صلح را نمی‌توان با زور حفظ کرد؛ فقط با درک می‌توان به آن دست یافت.»

ریچارد روهر می‌گوید: «هیچ راهی برای صلح وجود ندارد. صلح راه است.»

هر هفته در کلیسا سه کلمه برای صلح می‌گوییم - صلح، شالوم و سلام.

مطالب امروز ما نیز تصویری از صلح را ترسیم می‌کنند. اشعیا تصویر زیبایی از صلح ترسیم می‌کند، اما چیزی بیش از کمی سکون و آرامش است. در رؤیای اشعیا، شکارچیانی را می‌بینیم که در هماهنگی با طعمه‌هایشان زندگی می‌کنند. آنچه غیرممکن به نظر می‌رسد، ممکن می‌شود.

نوع صلحی که اشعیا در نظر دارد، بیشتر شبیه شالوم است. شالوم کلمه عبری برای صلح است. شالوم فقط در مورد صلح نیست، بلکه در مورد رفاه، برابری، کفایت و عدالت است. چنین صلحی مستلزم آن است که ما به اشتراک بگذاریم، از دیگران مراقبت کنیم، ببخشیم و آشتی کنیم، از کسانی که مورد استثمار، تبعیض و به حاشیه رانده شده‌اند، حمایت کنیم. این نوع صلح لزوماً به معنای عدم وجود درگیری نیست، در واقع وقتی کسی در مقابل قلدرهای جهان می‌ایستد، مطمئناً درگیری وجود خواهد داشت. این شالوم با زور یا سلطه به دست نمی‌آید. این صلح چیزی بیش از آتش‌بس‌های شکننده است. پولس در نامه خود به رومیان به کلیسای آنجا می‌گوید که مسیحیان فراخوانده شده‌اند تا با استقبال از یکدیگر، در هماهنگی با یکدیگر زندگی کنند. چگونه می‌توانیم این کار را انجام دهیم، به همه همان‌نوازی کنیم تا هیچ‌کس مستثنی نشود.

در جهانی که به نظر می‌رسد درگیری‌ها و خشونت‌های جهانی دائماً در حال افزایش است، باید این دیدگاه از صلح را احیا کنیم. جایی که کسانی که دشمنان سنتی هستند بتوانند ببخشند و آشتی کنند، بتوانند سلاح‌های خود را زمین بگذارند یا حتی بیشتر از آن، آنها را به گاوآهن و چنگال هرس، به ابزار کشاورزی تبدیل کنند. جایی که دیگر هیچ‌کس جنگ را یاد نمی‌گیرد.

God's Peace, God's Shalom

(Sermon by Cheryl Williams for December 7th, 2025, Advent 2 – Peace –Isaiah 11:1-10, Romans 15:4-13)

در این زمان از سال، ما عیسی را به عنوان شاهزاده صلح می‌شناسیم. عیسی کسی است که این نوع شالوم را به دنیای ما می‌آورد و آن را زندگی می‌کند. عیسی با ترس یا زور صلح نمی‌آورد (برخلاف آنچه برخی از رهبران فعلی ما فکر می‌کنند می‌توان صلح را به دنیای ما آورد)، بلکه او با شفا، عشق ورزیدن، اجرای عدالت و شمول، و با شکستن دیوارها و تفرقه‌هایی که ما را از هم جدا می‌کنند، صلح را به ارمغان می‌آورد.

ما فراخوانده شده‌ایم تا آن زندگی صلح‌آمیز را داشته باشیم - تا نقش خود را در اصلاح امور ایفا کنیم و همانطور که عیسی به ما نشان می‌دهد، این امر به شجاعت، شفقت و مراقبت نیاز دارد، نه اجتناب از درگیری. زندگی با این نوع صلح در دنیای اشعیا و دنیای عیسی امری فعال بود. صلح هم برای اشعیا و هم برای عیسی، برهم زدن نظم خشونت‌آمیز توسط خدا بود.

مانند بسیاری از انجیل‌ها، ما ایده صلح و شالوم را بومی کرده‌ایم. ما صلح را به عنوان یک احساس آرام به جای عدالت احیا شده می‌دانیم.

صلح فقط یک آرامش درونی، سکوت، فقدان درگیری قابل مشاهده یا صرفاً آرامش خصوصی نیست، بلکه مقاومت در برابر بی‌عدالتی است، رهایی از اجبار است. صلح یک بیانیه سیاسی است، پیروی آرام، براندازنده و مطیعانه از راه مسیح است. صلح از طریق بخشش، عدالت و احیا حاصل می‌شود. این همان چیزی است که ما وقتی در مورد شالوم خدا صحبت می‌کنیم، می‌گوییم. صلح واقعی وارد درگیری می‌شود، ترس را خلع سلاح می‌کند، سلطه را از بین می‌برد و جرات می‌کند باور کند که شالوم از بین خواهد رفت.

من به یک بازنویسی مدرن از اشعیا ۱۱ برخورد می‌خواهم آن را با شما به اشتراک بگذارم: «مردمی که زمانی دشمن بودند، در کنار هم زندگی خواهند کرد.

کسانی که بر اساس نژاد، ملت، سیاست یا مذهب از هم جدا شده‌اند، در صلح کنار هم خواهند نشست. یک کودک پناهنده آنها را رهبری خواهد کرد.

کسانی که قدرت دارند، دیگر به کسانی که قدرت ندارند، ظلم نخواهند کرد. ثروتمندان و فقرا آزادانه با هم به اشتراک خواهند گذاشت.

مردم کشورهای رقیب با هم خانه خواهند ساخت.

کودکان در مکان‌هایی که زمانی با خشونت و ترس مشخص شده بود، بازی خواهند کرد.

هیچ کس آسیبی نخواهد رساند و هیچ کس ویران نخواهد کرد -

زیرا جهان پر از دانش خدا خواهد شد، به ژرفی و پهنای اقیانوس.»

امروز که شمع صلح خود را روشن می‌کردیم، به این باور خود شهادت می‌دادیم که سلطنت مسیح حتی در بحبوحه مشکلات و درگیری‌ها آغاز شده است. بیایید این باور را زنده کنیم و باشد که همه شما در این ظهور، شالوم خدا را بشناسید. آمین.